



Gemeente

Zout & Licht
Hilversum

Van Hemelvaart tot en met Pinksteren

*Waarom Hemelvaart een écht feest voor ons
zou moeten zijn
en wat Pinksteren voor ons betekent*

Oscar Griffioen

Voorwoord

De volgende korte studies, overdenkingen, verschenen als “Bijbels dagboek” op de website van gemeente Zout & Licht Hilversum in de periode van Hemelvaart tot de dag na Pinksteren, van 14 tot 25 mei 2015. Zij maken tevens deel uit van de blogserie “stof tot nadenken” op dezelfde website.

Voor dit boekje zijn zij hier en daar bewerkt. Zo zijn bijvoorbeeld de meeste verwijzingen weggelaten om meer één doorloop van gedachte te bereiken. We zijn ervan overtuigd dat het belang van Hemelvaart en Pinksteren en het onderwijs daarover niet alleen tot het voorjaar beperkt hoeft te blijven.

Daar waar vanuit de Bijbel geciteerd wordt, is de Herziene Statenvertaling gebruikt. In plaats van het woord “discipelen” is er voor gekozen om het woord “leerlingen” te gebruiken. Overigens zijn de eerste twee hoofdstukken geschreven na aanleiding van een aantal opmerkingen uit een preek van John MacArthur.

We wensen u veel plezier en zegen met deze studies en overdenkingen,

Oscar Griffioen

Pastor, Gemeente Zout & Licht Hilversum

Mei 2015

Inhoudsopgave

1. Hemelvaart, en wat dat voor ons betekent
2. Het feest van de Hemelvaart van Jezus
3. Jezus' Hemelvaart een kwestie van goddelijke planning
4. Belangrijke mededelingen van Jezus vóór Zijn Hemelvaart
5. Hemelvaart maakt de Proclamatie van Gods Koninkrijk mogelijk
6. Hemelvaart bedekt ons onder de zegen
7. Hemelvaart bracht begrip en inzicht
8. Hemelvaart vraagt om een respons van aanbidding
9. Begrip van Hemelvaart leidt tot aanbidding, eenparigheid, vreugde en actie
10. Hemelvaart in aanloop naar Pinksteren – de beloofde Andere Trooster
11. Pinksteren – de Andere Trooster roert monden...
12. Pinksteren – de Andere Trooster roert monden en raakt harten
13. Pinksteren – de Andere Trooster helpt ons om vooruit te gaan en er voor anderen te zijn

1. Hemelvaart, en wat dat voor ons betekent

Voor ons als christenen is het merkbaar dat het feest van de Hemelvaart van Jezus niet zo'n grote betekenis heeft. Niet alle christenen komen op die dag tezamen om dat te vieren zoals men wel gebruikelijk is te doen met Kerst, Pasen en Pinksteren. (Hoewel misschien Pinksteren ook een vrije dag is en meer van de leden van een kerk die dag buiten doormaken dan in een samenkomst of kerkdienst. "Heeft Pinksteren niet iets met het begin van de zomer te maken?!", vroeg iemand mij. "Eh... nee!")

Wat betekent de Hemelvaart van Jezus? Er zijn een aantal goede punten aan te stippen:

1) De Hemelvaart van Jezus, duidde op het einde aan Zijn bediening op aarde. "Ik doe het werk van Degene die Mij gezonden heeft en Ik vervul het werk" (Joh.4:34 en zie ook Joh.17:4-5 en 19:30)

2) Met Zijn Hemelvaart kwam er aan Jezus' beperkingen een einde. Hij kreeg de heerlijkheid en glorie weer terug die Hij met de Vader had van voor de wereld begon, Joh.17:5. Er kwam een einde aan de periode dat Hij zijn goddelijkheid had afgelegd en een dienstknecht geworden was (Filipp.2).

3) Nu Hij door de Hemelvaart op de troon zit, zal het gebeuren dat elke knie voor Hem buigen zal.

4) Met zijn Hemelvaart beloofde Jezus de komst van de Andere Trooster, de Heilige Geest. In Johannes 16 zegt Hij dat wanneer Hij niet heen zou gaan, de Heilige Geest niet kan komen. Hemelvaart geeft

duis een verwijzing naar Pinksteren. Het is een feest van verwachting en blijdschap.

5) Met de Hemelvaart beloofde Jezus aan ons als zijn leerlingen, volgelingen, dat Hij een plaats voor ons bereiden zal. Hemelvaart duidt niet op een in-de-steek-gelaten worden, maar duidt op een Vriend die vooruit is gegaan om een feestelijke ontmoeting, waar geen einde aan zal komen, voor te bereiden.

6) De Hemelvaart van Jezus geeft aan dat de gemeente – zijn volgelingen tezamen – verantwoordelijkheid hebben gekregen om het werk van Jezus voort te zetten als het gaat om het Evangelie te prediken (te proclameren) en het verlorene te zoeken én te redden in Zijn naam (Luk.19:10 en Joh.20:21 en Matt.28:18-20).

7) De Hemelvaart van Jezus geeft aan dat Hij het hoofd van de gemeente is. Waar christenen ook zijn en tezamen komen, onder welke naam (denominatie) en in welke vorm van organisatie dan ook, als Zijn leerlingen erkennen zij dat Jezus het Hoofd is van de gemeente (wereldwijd en door alle eeuwen heen)! Zijn Hemelvaart en plaats nemen op de troon naast Zijn Vader, duidt namelijk niet op slechts Zijn autoriteit over alle heren en koningen, maar ook op Zijn heerschappij en autoriteit over de kerk. (zie het slot van Efeze 1)

8) Jezus' Hemelvaart duidt aan dat de macht van Satan en demonen verbroken is. Het slot van Efeze 1 spreekt over Jezus' heerschappij en macht en autoriteit over elke kracht, heerschappij en elke naam die genoemd werd, is en wordt.

9) De Hemelvaart brengt ook de boodschap dat we als Zijn volgelingen

gaven ontvangen. Zie Efeze 4, waar staat dat Hij opgevaren is en gaven aan de mensen gaf. De context noemt daar de gaven van de bedieningen aan de gemeente om de leden van de gemeente toe te rusten tot dienstbetoon en het werk van de bediening. Met andere woorden het doel is om de gemeente, de kerk van Jezus Christus, een instrument van God in deze wereld, de maatschappij, te laten zijn.

10) Volgens Hebreëën 4:14 is de Hemelvaart van Jezus ook nodig geweest, zodat Hij zijn taak als hogepriester kon opnemen en nu voorbede doet voor ons (zie ook het geweldige hoofdstuk 8 in Romeinen). Nadat Hij op aarde geleefd en gewandeld had, optrok met zijn leerlingen en in relatie met andere mensen, weet Hij als geen ander wat onze noden en zwakheden zijn en doet Hij nu voorbede voor ons, voor jou en mij!

11) De Hemelvaart duidt ook op de wederkomst van Jezus: Zoals jullie Hem zagen opvaren, zo zal Hij ook weer terugkomen! (Hand.1:11)

Hemelvaart mag traditioneel dan niet zo'n "groot" feest zijn voor veel christenen, maar dat is het dus eigenlijk gewoon wél! Laten we, net als de leerlingen die Jezus zagen opvaren naar de hemel, vol vreugde zijn en biddend tezamen komen en het Evangelie in de wereld met goede hoop verspreiden!

2. Het feest van de Hemelvaart van Jezus

Het Evangelie van Lukas sluit af met in het kort noemen van Jezus' Hemelvaart en de vreugde die dat aan de leerlingen van Hem gaf.

Zijn heengaan sloot Zijn aardse bediening en taak in de wereld af. In onze cultuur – net als bijna overal – vieren we de geboorte, maar zelden iemands heengaan. We herdenken geboortedata van beroemde mensen, terwijl zij op het moment dat zij geboren werden nog niets bereikt en gedaan hadden. Jezus' geboorte vieren we met Kerst (hoewel het nergens in de Bijbel genoemd wordt dat de vroege gemeente "kerst" vierde, noch dat we weten wanneer Jezus geboortedag is), en we vieren Zijn geboorte wetend wat Hij gedaan heeft, omdat Hij kwam om te doen wat al voor zijn geboorte gezegd (geprofeteerd) was. Het Evangelie van Lukas begint met Jezus' komst en sluit af met Zijn Hemelvaart.

Toen Hij na Zijn opstanding nog 40 dagen met zijn leerlingen doorbracht en daarna naar de hemel ging was er voor de leerlingen wat te vieren...! Zij gingen naar de tempel en verheerlijkten, prezen God!

Jezus' verhaal – zoals verteld door o.a. Lukas – begint met het verlaten van de Hemel en hoe Jezus naar de aarde kwam. Het eindigt met het verlaten van de aarde en hoe Hij terug naar de hemel ging.

Het begint met afdaling en eindigt met opstijging ten hemel.

Het begint met vleeswording en eindigt met verheerlijking.

Het begint met verwachting en eindigt met vervulling.

Het begint met de geboorte van de Zoon van God uit de maagd Maria en zo mens wordt (“de Zoon des mensen”), en eindigt met de Zoon van God die is opgestaan uit de dood en naar de hemel teruggaat.

Het begint met een belofte en eindigt met een nieuwe belofte (de aankondiging van de vervulling van de profetie van Joël dat de kracht van omhoog, de Heilige Geest als de Andere Trooster, zal komen).

Het begint met lofprijs en aanbidding (Maria, Zacharias en Simeon en Anna, en niet te vergeten de engelen bij de herders) en eindigt met de lofprijs en de aanbidding van de achtergebleven, gelovige, hoopvolle leerlingen van Jezus – zonder enig verdriet over het verleden, maar met enkel goddelijke hoop voor de toekomst...!

Laten wij vandaag in die traditie van lofprijs en aanbidding in verwachting vooruit zien wat Jezus door de Heilige Geest door de gemeente in de wereld gaat doen! En zo voor Hem beschikbaar zijn!

3. Jezus’ Hemelvaart een kwestie van goddelijke planning

Hiervoor zagen we dat volgens de beschrijving van Jezus’ bediening door Lukas het allemaal begon met lofprijs en aanbidding (door o.a. Maria, Zacharias en de engelen) en het eindigde met lofprijs

en aanbidding van Zijn leerlingen toen Hij heenging en zij zonder Hem – maar met verwachting dat de Andere Trooster (de Heilige Geest) zou komen! – teruggingen naar de tempel en daar bleven bidden en wachten met lofprijs en aanbidding.

Volgens het Lukas-Evangelie begon Jezus’ bediening in de Tempel bij Zacharias de priester (de aankondiging van de geboorte van de heraut van de Messias: Johannes de Doper) en eindigde het in de Tempel waarheen de leerlingen terugkeerden na Jezus’ Hemelvaart.

Uiteraard doet dit aan de belangrijkheid van Jezus’ bediening op aarde – Zijn komst, prediking van het Koninkrijk van God, de wonderen en tekenen, Zijn onderwijs, Zijn lijden en sterven en opstanding – *niets* af! Maar het feit dat Lukas in zijn “tweedelige werk” (zijn Evangelie van Jezus Christus en de Handelingen van de Apostelen) de overlap maakt, geeft wel aan dat de Hemelvaart er niet “bij hangt”: Het evangelie van Lukas sluit af met het benoemen en beschrijven van de Hemelvaart en Handelingen begint ermee...

De Hemelvaart van Jezus is een geweldig wonder. Niet alleen het opstijgen op een wolk (wat uiteraard minstens zo moeilijk is als lopen op water...) maar juist ook de omstandigheden *waarin* dat gebeurde, *waar* het gebeurde (Bethanië op de Olijfberg waar Jezus ook weer terug zal komen! is profetisch), de betekenis van dit gebeuren en de respons van de leerlingen zijn allemaal wonderbaarlijk!

De eerste beschrijving van de Hemelvaart van Jezus door Lukas (aan het slot van zijn Evangelie) is opmerkelijk kort: “Hij leidde hen naar buiten tot bij Bethanië. En Hij

hief Zijn handen op en zegende hen. En het geschiedde, terwijl Hij hen zegende, dat Hij Zich van hen verwijderde. En Hij werd opgenomen in de hemel.”
(Luk.24:50-51)

Een kortere samenvatting kan je niet geven. Graag had ik wat meer details en informatie gehad. Maar de Heilige Geest heeft het door Zijn inspiratie aan Lukas hierbij gelaten...

4. Belangrijke mededelingen van Jezus vóór Zijn Hemelvaart

Het wonder van dit heengaan begint gewoon bij Zijn verschijning, zoals beschreven vanaf vers 36. Want Hij kon hen alleen “naar buiten leiden,” nadat Jezus bij zijn leerlingen gekomen was.

Er is het wonder van wat Jezus deed en zei vóór Zijn Hemelvaart. Want een wonder in de Bijbel staat nooit op zichzelf. God is namelijk niet van de entertainment-business. Er is iets wat aanleiding gaf tot de Hemelvaart en op zichzelf is de Hemelvaart weer een begin van een nieuw wonder (zoals we eerder schreven, nl. de beloofde komst van de Heilige Geest en de vervulling van de profetieën van de Profeet Joël en ook Jezus Zelf (in Joh.13-16).

Voor Jezus naar de hemel ging, (1) kondigde Hij Zijn leerlingen vrede aan. Er is, zo zegt Hij, geen angst nodig. Ook al zal je verdrukking leiden, Ik heb de wereld

overwonnen en zoals je in God gelooft, geloof ook in Mij en laat je hart niet verontrust zijn (in de woorden van het Johannes-Evangelie). Er is geen noodzaak en reden voor verwarring en angstige overwegingen in je hart (Luk.24:36-38).

Jezus (2) laat Zich door Zijn leerlingen uitgebreid bekijken en Zijn wonden van de kruisiging betasten. Hij wil bewijzen dat hij de opgestane Heer is, die na Zijn lijden en kruisdood als Lam van God in het vlees is gekomen – daadwerkelijk is opgestaan. Jezus lijkt er alles aan toe doen – o.a. door samen iets te eten (want een geest eet geen vast voedsel?!) – om het ongeloof en de verwarring van Zijn leerlingen te helpen te overwinnen (Luk.24:39-43).

Jezus (3) geeft één van de beste Bijbelstudies ooit: Lukas beschrijft dat Jezus verkondigt (=predikt), verduidelijkt (=onderwijst) wat aangaande Hem en Zijn bediening beschreven staat in de drie delen van wat we nu het Oude Testament noemen: de Wet van Mozes, de Profeten en de Psalmen (Luk.24:44-48). Het doel hiervan is niet dat zij het slechts weten, maar dat zij deze boodschap (als Goed Nieuws = Evangelie) weten én geloven om te kunnen verkondigen en ervan te kunnen getuigen.

De boodschap van het Evangelie is de boodschap van héél de Bijbel. Het Nieuwe Testament is de beschrijving en de uitleg van wat de leerlingen van Jezus met dat Oude Testament doen – het als het ware vervullen, uitleggen en verkondigen. Zowel het Oude Testament en Nieuwe Testament hebben Jezus Christus als Thema!

Om die verkondiging mogelijk te maken in de kracht van het Koninkrijk van God, in

de naam van Jezus, (4) belooft Jezus de Heilige Geest te zenden (Luk.24:48-49).

Daarom schreven we eerder al dat Hemelvaart niet slechts het glorierijke einde is van Zijn aardse bediening, maar tevens het begin van Zijn krachtige, verheerlijkte bediening in en vanuit de hemel: Als Hoofd van het Lichaam, Zijn kerk/gemeente, werkt Jezus in en door Zijn leerlingen vanaf het historische moment dat we met Pinksteren herdenken: Hij werkt nog steeds, want Jezus werkt samen met Zijn gemeente. Vandaar dat het waar is dat Jezus gisteren, vandaag en tot in eeuwigheid Dezelfde is! (Hebr.13).

5. Hemelvaart maakt de Proclamatie van Gods Koninkrijk mogelijk

Lukas beschrijft dat vóór Jezus naar de hemel opsteeg, Hij Zijn leerlingen overtuigde van Zijn opstanding en de profetische vervulling van woorden aangaande Hem in de Wet, de Profeten en de Psalmen. Dat Jezus hen inprentte dat zij nu daarvan getuigen zouden zijn: zowel van Zijn opstanding als het gehele “Oude Testament” waarvan elk woord en elke letter nog steeds ja en amen is – immer hemel en aarde gaan voorbij maar Gods Woord niet (Matt.24)!

Om getuigen van Jezus in deze wereld te zijn, hebben zij – en wij dus ook! – de

kracht van het Koninkrijk van God nodig, m.a.w. de Heilige Geest, de “Andere Trooster” of Helper.

De opdracht die Lukas beschrijft: “En u bent van deze dingen getuigen” is dezelfde opdracht die Mattheus beschrijft aan het slot van zijn Evangelie: “Mij is gegeven alle macht in hemel en aarde. Ga heen, maak alle volkeren tot Mijn discipelen (leerlingen) doopt hen in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest en leer hen alles wat Ik u geleerd heb. En zie, Ik ben met u alle dagen tot aan de voleinding van de wereld.” (zie Luk.24:48 en Matt.28:18-20).

(1) “Ik ben met u...” is Jezus’ belofte van de komst van de Heilige Geest, die in ons zal wonen en ons nooit zal verlaten. Jezus zelf is niet met ons. De Andere Trooster is met (en ín) ons. Jezus zit aan de rechterhand van de Vader in de hemel. De Heilige Geest woont in ons en is als onderpand van de heerlijke toekomst die nog komt – namelijk wanneer Jezus terugkomt (zoals Hij ook heengegaan is met de Hemelvaart) – aan ons gegeven. Als Jezus zou verschijnen zoals aan Paulus op weg naar Damascus of zoals bij Johannes op Patmos (zie Openb.1), dan worden ook we verblind of vallen we als dood voor Zijn voeten... Nu de Heilige Geest met ons is, is het vrede, ervaren we blijdschap en is er geen aanklacht maar gerechtigheid (zie Rom.14:17).

[Wanneer iemand zegt: “Jezus is met mij” weet ik wat die persoon bedoelt. (En “reken ik het goed...”) Maar soms is het toch weer even goed om elkaar te herinneren wat de Bijbel leert en wat we geloven, juist ook als het gaat om de

Drieëenheid. Het is geen ‘theologisch moeilijk doen,’ maar het is af en toe weer eens goed om helder voor ogen te hebben en te houden dat *Jezus* niet in je hart is, maar de Heilige Geest en dat Die Jezus vertegenwoordigt en verheerlijkt en jou en mij namens Jezus leidt...!]

(2) “Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde” (Matt.28:18) verduidelijkt Jezus ook in wat Lukas in het eerste hoofdstuk van Handelingen beschrijft. Daar wordt weer de Hemelvaart beschreven en hebben we meer details aangaande wat Jezus Zijn leerlingen onderwees en proclameerde: namelijk op basis van de Wet van Mozes, de Profeten en de Psalmen, wat het Koninkrijk van God betekende (zie Hand.1:3-9).

Het Koninkrijk (dat Jezus verkondigde en Zijn leerlingen deden en (zouden) moeten doen) is namelijk niet in woorden maar in kracht (1Kor.4:20). [Hoewel, wel goddelijk paradoxaal, God ervoor kiest om door middel van de dwaasheid van de prediking (wat je met “woorden” doet!) het Evangelie van Jezus en het Kruis bekend te maken door ons (de kerk/gemeente) heen (zie 1Kor.1:21). Daarom ben ik persoonlijk helemaal geen voorstander om met toeters en bellen en allerlei “aantrekkelijke” programma’s voor “zoekende mensen” de kerk steeds weer in een nieuw jasje te steken en aandacht te trekken door aan de maatschappij gelijkvormig te zijn en te blijven...]

De boodschap van Jezus en van de gemeente (zie Handelingen en de Brieven van de Apostelen) is gebaseerd op de “Oudtestamentische” mededeling: De aarde is van de Heer. Hij is de Schepper van Hemel en Aarde. God is Koning en Heer. Het Begin en het Einde. Hij begon deze wereld, aarde, zal haar beëindigen en

een Nieuwe Hemel en Aarde beginnen. Kortom: Het Koninkrijk is van de Here God!

Probeer daar als mens of volk maar eens iets tegen te doen en te veranderen...!

Hemelvaart is daar het feest en het bewijs van. Zoals Hij opsteeg naar de hemel en Zijn verheerlijkte plaats innam als Heer der heren en Koning der Koningen (zie Filip.2), zo komt Hij terug op dezelfde manier en dezelfde plaats (Zach.14:4). En elke knie zal voor Hem buigen en elke tong zal belijden (het – al is het misschien met zichtbare tegenzin, nl. “veinzend” – erkennen) dat Jezus Heer is tot eer van God de Vader.

Hemelvaart is de verwijzing naar de komst van de beloofde Geest van de Waarheid, die kracht geeft aan Zijn leerlingen, de kerk/gemeente, om getuigen van Jezus Zelf te zijn (Hand.1:8) tot aan de einden der aarde.

Hemelvaart is dus een feest van een meer en meer zichtbaar manifesteren van Gods Koninkrijk. Hemelvaart is het feest dat ons helpt onze blik te blijven richten op de plek waar Jezus nu al als Koning van dat Koninkrijk zit en regeert en voorbede voor ons doet, namelijk de hemel!

6. Hemelvaart bedekt ons onder de zegen

“Hij leidde hen naar buiten tot bij Bethanië. En Hij hief Zijn handen op en zegende hen. En het geschiedde, terwijl Hij hen zegende, dat Hij Zich van hen verwijderde. En Hij werd opgenomen in de hemel.” (Luk.24:50-51).

Het staat er zo eenvoudig: Jezus hief Zijn handen op en zegende Zijn leerlingen.

Woorden als liefde, Evangelie, kracht, zorg, herstel, gemeente-zijn, verbondenheid, afhankelijkheid en ook “zegen” en “zegende hen”, worden vaak gebruikt, zo niet dagelijks, maar zelden vragen we naar de definitie of wat het voor ons betekent... En wat het voor ons betekent, is voor mij eigenlijk helemaal niet zo interessant, net zo min jij er wat mee opschiet als ik ga verklaren wat het voor mij betekent... Nee, het gaat erom dat we weten (als christenen in het

bijzonder, uiteraard) wat het in de Bijbel, dus voor God, betekent!

Elke zegen en elke goede gave komt van boven, van de Vader (Jak.1). Jezus zegende Zijn leerlingen door Zijn handen niet naar hen uit te strekken, maar naar de Vader in de hemel. Daar ligt onze bron van leven, doel en daarmee van elke zegen.

“Hij zegende hen,” kan snel worden gezien als een soort afscheidsgroet. Christenen nemen soms ook zo eenvoudig op een “christelijke manier” afscheid: “Zegen en tot ziens” en onder onze mail “Gods zegen en tot mails”. Ik betrap me er ook vaak op, dat het zo makkelijk is om woorden te gebruiken die klein geworden zijn in betekenis voor mijzelf (en vaak ook voor

anderen) omdat we de definitie die God eraan geeft en de waarde die Jezus eraan hecht vergeten en niet meer kunnen verklaren.

“Hij zegende hen” is meer dan een symbool, een symbolische beweging en een mystiek teken. Hij zegende hen, betekent Hij legde hen een zegen op. Paulus schrijft daarover in Efeze 1:3 – “we zijn gezegend met elke geestelijke zegen”. Het is daar. Punt. Het is je – wanneer je Jezus toebehoort – opgelegd. En hoe makkelijk leggen wij het weer af en willen we eronder uit komen. We houden er geen rekening mee. Of we geloven het niet. “Bekleed je met Christus” is een uitspraak die aangeeft dat we vaak – gezien de beloften en zegeningen die we “hebben” – er gewoon “naakt” bij lopen. Paulus kon dat niet aanzien en schreef dan ook aan christenen: Doe even kleren aan! Bekleed je met Christus! Doe die beloften aan en die zegeningen om!

Het slotwoord van Lukas’ Evangelie is een geweldige beschrijving. Voor Zijn Hemelvaart (Luk.24:36-49) spreekt Jezus over Zijn opstanding en dat ze dat echt moeten geloven en niet bang moeten zijn. Hij heeft het over de opdracht om getuigen van Hem te zijn op basis van het Woord van God (de Wet van Mozes, de Profeten en de Psalmen). Dat duidt op de verplichting en taak en opdracht en verantwoordelijkheid... Maar nu neemt Hij afscheid met zegen. Hij legt op hen de overvloedige zegen van Zijn genade (zie en bestudeer Efeze 1!).

Hij zegent hen: Hij legt een deken van Gods genade op hen. Mijn barmhartigheid is voor jou. Troost is er voor je. Altijd en eeuwige vrede die je verstand en je omstandigheden te boven zal gaan is voor

jou. Ik geef je en beloof je Mijn zorg en liefde. Alle beloften van God zijn, in en door Mij, voor jou. Ik zegen je!

Al die beloften die Jezus voor Zijn lijden en sterven aan het Kruis van Golgotha aan de leerlingen gaf, maken deel uit van deze zegen die Hij op hen legt: “Laat je hart nu niet langer verontrust zijn! Vertrouw op God en ook op Mij. Wantrouw Mij niet. Laat er geen verwarring zijn (zie Luk.24:36-38). Ik beloof jullie *zegen*: Ik beloof je een plaats in de hemel! Ik beloof je de Heilige Geest! Ik beloof je liefde, zowel van God de Vader als van Mij Zelf! Ik beloof jou barmhartigheid en vergeving! Ik beloof je genade! Ik beloof je kracht en bekwaamheid! Ik beloof dat je gebeden gehoord zullen worden en je vragen beantwoord zullen worden in Mijn naam! En ik beloof je dat je vrucht zult dragen en dat alles wat je doet tot de verheerlijking van Mijn Vader zal zijn!”

Lukas sluit zijn evangelie af met de beschrijving dat de leerlingen na Jezus' Hemelvaart terug gingen naar de tempel in Jeruzalem met grote blijdschap en dat zij voortdurend God loofden en dankten (Luk.24:52-53).

Al hun twijfel over Jezus daadwerkelijke opstanding was verdwenen. Er was geen angst voor de toekomst. Nu was er verwachting voor de Andere Trooster. Hun Vriend, die de Waarheid was en is, had de Heilige Geest beloofd en Hij zou het ook doen. Zij geloofden. Zij vertrouwden. De genade, goedheid en vrede was door die zegen óp hen gelegd. Zij hadden deel aan Gods Koninkrijk en deel aan de verkondiging van dat Koninkrijk.

Zegen is persoonlijk! Waar bekleed jij je mee? Is Jezus' zegen jouw identiteit? Wordt je “als van Hem” herkend? Waar

schuil jij onder?! Of – misschien door zorgen, twijfel, teveel gericht zijn op jezelf, angst, ongeloof, verwarring, etc. – trek je je terug omdat je niet kan geloven dat je er voor Jezus helemaal bij hoort?!

7. Hemelvaart bracht begrip en inzicht

Jezus' Hemelvaart was voor Zijn leerlingen een feest omdat zij voor Zijn hemelse vertrek begrip en inzicht hadden gekregen van een aantal belangrijke zaken. Lukas beschrijft dat in het laatste gedeelte van zijn Evangelie.

We lezen vanaf Lukas 24:36 tot vers 51 over de dingen die Jezus voor, met en aan die leerlingen deed: Hij had het nodige gedaan: aan hun verstand gepeuterd dat Hij daadwerkelijk was opgestaan, in het vlees gekomen was (Hij bewees door te eten met hen dat Hij geen schim, geen geest, was), Hij gaf een geweldige Bijbelstudie en behandelde alle profetieën en wat op Hem betrekking had zoals beschreven in de Wet van Mozes, de Profeten en de Psalmen (wat wij het “Oude Testament” noemen). En sprak over het Koninkrijk van God en de benodigde kracht van de Geest, beloofde de kracht van omhoog en zegende hen.

Nu was voor deze leerlingen de opleiding afgelopen, de school ging dicht... Jezus kon naar de hemel opvaren omdat zij het nu begrepen. Ze begrepen (1) de messiaanse verwijzingen in de Wet, de Profeten en de

Geschriften. Zij (2) begrepen wie Hij daadwerkelijk was en begrepen (3) waarvoor Hij gekomen was en (4) wat Hij gedaan en volbracht had. Zij begrepen (5) de noodzaak van Zijn lijden, Zijn sterven, maar ook van Zijn opstanding en verhoging. Zij begrepen (6) dat eeuwige redding van God was gekomen dóór Jezus en Zijn volbrachte werk. Zij begrepen (7) dat er nu werkelijke vergeving was van zonde en tekortkomingen en offers in de tempel niet langer nodig waren. Zij begrepen (8) dat zij nu de taak en verantwoordelijkheid hadden de Boodschap van het Evangelie te vertellen aan alle mensen (van Jeruzalem tot aan het einde van de aarde). Zij begrepen (9) dat alles wat de Bijbel vertelde, profeteerde en beloofde aangaande Jezus als de Messias (de Christus), over Zijn invloed, gezag en heerschappij en over de mogelijkheid voor elk mens om deel te hebben aan deze reddende genade en dit nieuwe leven nu mogelijk was. Zij begrepen ook (10) dat door Jezus' opstanding en overwinning over de dood, zij deel hadden aan eeuwig leven en de opstanding der doden en zij eens een verheerlijkt, zondeloos en onsterfelijk lichaam zouden krijgen en dat zij zo deel zouden hebben aan Zijn heerlijkheid en Leven.

De vraag voor ons is: Is voor ons de les ook afgelopen en de school dicht? Of is ons "geloof" als christenen niet zo begripvol...? Zegt de Hemelvaart ons niet zoveel?! Deze bovenstaande 10 punten – als zomaar een handjevol belangrijke Bijbels theologische "basiswaarheden" – zeggen die ons wat? Doet het iets met ons? Maakt het ons blij en dankbaar? Doet het ons uitjubelen in lofprijs? Maakt het ons vurig om uit te gaan in de maatschappij en als zoutend zout en lichtend licht het verschil met en

voor Jezus te maken? Kunnen we deze punten één voor één kort beschrijven en aan iemand (incl. onszelf) uitleggen en enkele Bijbelse verwijzingen ter ondersteuning geven? Of moeten we gewoon nog naar "school"... Dat laatste is niet erg, maar dóe het dan en "beijver je om jezelf welbeproefd ("geslaagd") voor God te stellen, als een arbeider die zich niet hoeft te schamen en die het Woord van de waarheid recht snijdt" (2Tim.2:15).

8. Hemelvaart vraagt om een respons van aanbidding

Hiervoor hadden we het over wat Jezus met en voor Zijn leerlingen deed... En nu vroeg dat om een respons van hen... Hoe zouden zij reageren? Wat zouden zij doen met hun overtuiging, geloof en inzicht en begrip en kennis?!

Lukas beschrijft in het laatste vers van zijn Evangelie dat hun respons was, dat zij Hem aanbaden en zij terugkeerden naar Jeruzalem met grote blijdschap. En dat zij voortdurend in de tempel waren, terwijl ze God loofden en dankten (Luk.24:52-54). Volgens Lukas' vervolgbeschrijving van het gebeuren – in de Handelingen van de Apostelen – bleven ze vol verwachting uitzien naar de beloofde Andere Trooster (Helper), de kracht van omhoog, of in andere woorden: de Heilige Geest.

Hun reactie, hun respons, was dat hun geloof, overtuiging en begrip leidde tot

gerichte daden! De Hemelvaart van Jezus was voor hen geen teken en bewijs dat het allemaal over was. Zij werden noch depressief wegens Zijn vertrek, noch zelfvoldaan over Jezus' volbrachte werk op aarde. Ze zochten niet het bed op, noch het bankstel voor de TV, maar zij waren actief dagelijks met elkaar in de tempel, loofden God en waren dankbaar en vol verwachting.

Zie het contrast: De Kruisiging en het sterven van Jezus maakten hen bang en passief. Maar het bewijs van de Opstanding – zoals Jezus hen dat liet, zien, horen en voelen (Luk.24:36-51) – en daaraan aansluitend Zijn Hemelvaart maakten hen actief (Luk.24:50-53).

“En zij aanbaden Hem” (Luk.24:52) was een aanbedding gebaseerd op liefde voor Jezus, gebaseerd op volledige openbaring van wat Jezus hun had bekend gemaakt over Zichzelf, God, Zijn Koninkrijk en hun aandeel (taak en verantwoordelijkheid) daarin. Dit was “goed geïnformeerde aanbedding”. Niet te vergelijken met het zingen van liedjes op een fijne melodie. (Waar overigens niets mis mee is, zolang het in eerste instantie maar om Jezus gaat en daarmee ook om de waarheid van Gods Woord en het Evangelie als zendingsopdracht en niet alleen om de sfeer en de hoogte van het succes waarmee we ongelovigen de kerk in weten te trekken en te amuseren.)

Dit was aanbedding in geest én waarheid – de waarheid die Jezus hun had laten zien, op basis van Zijn onderwijs en openbaring aangaande Hem in de Wet, de Profeten en de Psalmen (Geschriften) (Luk.24:44-48).

“En zij aanbaden Hem” was een pure vorm van aanbedding op basis van wat ze zelf hadden gezien, gehoord en gevoeld, met

andere woorden zelf hadden beleefd, ervaren, meegemaakt (vgl. Joh.1:14; 1Joh.1:1-4).

Zij kenden Jezus van hun jaren mét Hem: Zijn onderwijs hadden zij gehoord en Zijn wonderen hadden zij gezien. Maar alleen nu begrepen zij de impact van dat alles. Na jaren van onbegrip, “blinde ogen”, verhard hart, was hun onbegrip en angst nu weg. Nu zagen ze, begrepen ze, en wisten ze. Dit was de opgestane Heer, Heiland, Redder en Verlosser van de wereld, de Zoon van God.

Bijzonder dat Lukas in heel zijn Evangelie het woord “aanbedding” niet eerder gebruikt dan hier! Aanbedding is alleen in “geest en waarheid” (Joh.4), blijkbaar wanneer het gebaseerd is de openbaring van Jezus als de Zoon van God die is opgestaan uit de dood en de hel en het dodenrijk overwonnen heeft!

Blijkbaar is aanbedding – Bijbels aanbidden (als Nieuwtestamenteisch aanbedding) – niet mogelijk met ongelof in je hart, twijfels tussen je oren en verblinde ogen!

Deze aanbedding ging gepaard met blijdschap, eenparigheid in de Tempel, lofprijs aan God en dankbaarheid.

Hemelvaart vraagt inderdaad om een respons. Daar kan je niet koud onder blijven!

9. Begrip van Hemelvaart leidt tot aanbidding, eenparigheid, vreugde en actie

De respons van Jezus' leerlingen op Zijn Hemelvaart was aanbidding en deze aanbidding stond niet op zichzelf: Het ging gepaard met blijdschap, eenparigheid in de Tempel, lofprijs aan God en dankbaarheid.

(1) “En zij aanbaden Hem en keerden terug naar Jeruzalem met grote blijdschap...” (Luk.24:52)

Met grote blijdschap. Dit was een blijdschap die het totale tegenovergestelde was van hun houding en manier van lopen toen ze teruggingen na gezien te hebben dat Jezus was gekruisigd! Dit was een andere ervaring en beleving toen zij met Jezus uit Jeruzalem vertrokken richting Bethanië! Zij hadden de Hemelvaart van Jezus gezien en zij hadden gehoord wat Hij gezegd had. Zij wisten dat Hij zou terugkomen met de wolken. Zij wisten dat Hij een plaats voor hen bereidde. Zij wisten wat hen te doen stond. Er was daar geen enkele onduidelijkheid over: Zij hadden ervaren wat Evangelie (Goed Nieuws!) betekende voor hen en zij hadden de verantwoordelijke taak deze boodschap aan alle mensen te brengen. Zij hadden het wonder van Hemelvaart gezien: de zegen ontvangen en hun Verlosser en Heer zien opstijgen naar Zijn rechtmatige plaats: aan de rechterhand van God op de Troon. De hoogste plaats.

De blijdschap was te zien in hun manier van lopen, praten, bewegen, dromen en plannen maken voor de toekomst en zelfs hun manier van wachten...

(2) “En zij waren voortdurend in de tempel...” (Luk.24:53)

Jezus had hen de opdracht gegeven terug te gaan naar de stad (Luk.24:49) en daar te wachten – te *verwachten* – de komst van de beloofde kracht, de Heilige Geest, die hen bekwaam zou maken voor de effectieve bediening als Boodschappers van het Evangelie tot aan de uitersten der aarde (zie Handelingen 1).

Zij waren daarbij niet afwachtend, maar waren eenparig tezamen in de tempel. Voortdurend. Zij beleefden vóór Pinksteren al de belofte van Psalm 133: Het samen-wonen. Het met elkaar optrekken. Dezelfde verlangens, doelen en dromen hebben. Wensen die elkaar aanvullen en niet tegenspreken. Paulus bidt dat de Filippenzen toe (zie Filipp.2:1-11). De aansporing of opdracht van Hebr.10, “verzuim uw gezamenlijk samen-komen niet” moeten we in deze lijn van denken zien. Het is niet een aansporing omdat je anders straf krijgt, maar omdat je gemist wordt gewoon omdat je erbij hoort. Want dáár is de zegen van God, namelijk daar waar “broeders tezamen wonen” (Ps.133). Het is een levensstijl. Al voor de komst van de Heilige Geest op de Pinksterdag, waren zij al voortdurend tezamen en waren zij één. Misschien is dat wel een voorwaarde om de Heilige Geest in al Zijn volheid te ontvangen als kerk/gemeente, als groep christenen...?!

De zegen van Jezus hadden ze ontvangen toen Hij opvoer naar de hemel (Luk.24:51). En nu leefden zij met en onder die zegen door eenparig tezamen te zijn, in het Huis van God, de Tempel (naar Ps.133).

(3) “...Terwijl ze God loofden...”
(Luk.24:53)

Hun lofprijs was niet volgens de laatste nieuwe liederen van *Hillsong* of *Opwekking*. Hun liederen van lof vloeiden voort uit hun traditie als Joden – als Gods volk – en kwam vanuit de aanbidding en de blijdschap van hun hart. Zij konden niet anders! nadat ze deze dingen voor de Hemelvaart van Jezus hadden gehoord en gezien en gevoeld (Luk.24:36-49). Zij konden niet anders! nadat ze Jezus in al Zijn glorie naar de hemel hadden zien gaan op de wolken. Zij konden niet anders! nu ze onder die zegen van Jezus waren geplaatst. Zij konden niet anders! nu ze tezamen waren. Hun blijdschap was brandend. En zolang zij tezamen waren in dit Huis van God, de Tempel, hielden ze de vlam bij elkaar gloeiend.

Zij loofden God. En niemand kon hen dat belemmeren. Niemand kon hen tegenhouden. Niemand kon hen het zwijgen opleggen. Zij loofden God. Punt uit.

(4) “...En dankten.” (Luk.24:53)

Hun lofprijs was niet om iets te krijgen. Ze hadden de zegen van Jezus al. Ze waren onder die zegen door Jezus gesteld. Ze waren eenparig. Ze hadden de belofte van de komende Andere Trooster, de Heilige Geest. Ze hadden elkaar en de Heer. Ze hadden een plan, opdracht, voor de toekomst: Met de kracht van de Heilige Geest het Evangelie van Jezus Christus brengen in Jeruzalem, Judea, Samaria, tot de einden der aarde (Hand.1:8). Zij hadden geen eigen, egocentrische verlangens en wensen meer.

Hun vasthouden aan de beloften en verwachting lag geheel in lijn met Jezus' volbrachte werk aan het Kruis, de Opstanding en de Hemelvaart. Zij zouden Jezus' werk om het verlorene te zoeken én te redden door de Heilige Geest voortzetten (Luk.19:10 en Joh.20:21 en Matt.28:18-20).

Hun dankbaarheid was echt en zuiver: Zonder bijbedoelingen en zonder geheime agenda en zonder plan B. Hun dankbaarheid was op Jezus gericht, op wat Hij gedaan had en ging doen. Hun dankbaarheid was vol verwachting. Wanneer op de Pinksterdag de Geest op de leerlingen viel (zie Hand.2) toen waren zij in deze houding van aanbidding, lofprijs, eenparigheid en dankbaarheid.

Deze dankbaarheid – die echt is omdat het op Jezus gericht is en niet voortkomt uit egocentrische motivatie – maakt het hart open voor wat God wil, kan en zal gaan doen.

Deze dingen die we bij de leerlingen na Jezus' Hemelvaart zien (hun aanbidding van Jezus, hun blijdschap, hun eenparig samenzijn in de tempel, hun loven van God en hun dankbaarheid) baant de weg voor de vervulling van de belofte van Jezus: je zal kracht ontvangen wanneer de Heilige Geest over jullie komt. Deze dingen waren niet gevolg van de komst van de Heilige Geest, maar de voorloper en voorbode daarvan.

10. Hemelvaart in aanloop naar Pinksteren – de beloofde Andere Trooster!

Hiervoor hadden we het over de houding en mentaliteit van de leerlingen die zij na Jezus' Hemelvaart hadden: zij aanbaden Hem, waren eenparig op de plek die Hij hun had opgegeven om daar de belofte van de Heilige Geest te verwachten, waren vol blijdschap, loofden God en waren dankbaar.

Zij deden, zou je kunnen zeggen, wat Jezus hun had opgedragen. In Johannes 14 staat in de verzen 12 tot en met 18 dat Jezus zegt naar de Vader te gaan en als zij van Hem houden, ze zullen doen wat Hij gezegd heeft. Ook geeft Hij in dit gedeelte de belofte dat Hij hen niet als wezen zal achterlaten.

Na de Hemelvaart zien we dat ze inderdaad doen wat Hij gezegd heeft: vol verwachting, met blijdschap, lof en dankbaarheid, verwachten ze in Jeruzalem de komst van de Heilige Geest. In dit gedeelte van Johannes 14 spreekt Jezus over de Geest van de waarheid. In vers 16 staat dat Jezus de Geest ook de "Andere Trooster" noemt.

(1) Het woord in Grieks dat de meeste Nederlandse Bijbelvertalingen vertaald hebben met "Trooster" is PARAKLETOS. Het betekent, iemand die naast je komt om je verder te helpen. We hebben een "Advocaat" of "Voorspraak" bij de Vader, schrijft Johannes in zijn eerste brief (1Joh.2:1). Ook hier wordt het hetzelfde woord PARAKLETOS gebruikt.

Het is veel meer (en anders!) dan wat je bij het Nederlandse woord "trooster" misschien denkt. Het is niet iemand die met je meehuult en jou in je situatie zo zielig vindt. Er is niets emotioneels en "ziels" aan. Een Parakletos, is iemand die van wanten weet. Die niet op zijn mondje is gevallen en precies vertelt waar het op staat. Een advocaat die met je mee gaat huilen in de rechtbank is misschien een sympathiek persoon, maar je hebt er eerlijk gezegd helemaal niets aan.

De Heilige Geest, als de Andere Trooster (PARAKLETOS), noemt Jezus in hetzelfde gedeelte van Johannes 14 de "Geest van de waarheid" en in Johannes 16 zegt Jezus dat deze Geest van de Waarheid ons, als Zijn leerlingen, zal leiden in heel de waarheid, En Hij zal Jezus verheerlijken door het van Jezus te ontvangen en aan ons te geven of te openbaren (Joh.16:13-15). Duidelijk is dus dat de Andere Trooster (of de Geest der waarheid) naast ons wil komen en ons verder wil helpen in lijn met de openbaring en waarheid van Jezus en de taak die we als Jezus' leerlingen in deze wereld hebben.

De Heilige Geest, als de Andere Trooster of Geest van de Waarheid, maakt ons ook bekwaam daadkrachtig te zijn, op te staan en daden te doen. Lees en zie wat er gebeurt nadat deze beloofde Heilige Geest over de leerlingen van Jezus komt op de dag van Pinksteren en daarna! PARAKLETOS brengt actie en doet ons op onze benen staan om het Koninkrijk van God in kracht uit te leven en te verspreiden.

Wat een verschil met veel mensen die zich vandaag christelijk of evangelisch, of pinkster- of charismatisch noemen. Misschien weten we niet meer wat “Trooster” daadwerkelijk betekent in de woorden en betekenis die Jezus gebruikte toen Hij de Heilige Geest aan Zijn leerlingen beloofde?!

(2) Jezus heeft het over “Andere Trooster”. Het woord voor “andere” is hier het Griekse woord ALLOS. Er is een ander woord voor “andere” in het Grieks en dat kennen we ook in onze taal wel: HETEROS. Dit laatste betekent “andere” in de ruime zin van het woord, zolang het maar op het ‘andere’ lijkt. Zo heb je veel verschillende soorten koffie, maar het is allemaal koffie. Ik kan aan jou vragen: “Wil je mij even dat andere (HETEROS) kopje aangeven?” Van de tien verschillende kopjes, kies je er willekeurig één en geeft die dan aan mij. Het maakt niet uit, zolang het maar een kopje is...!

Jezus beloofde niet de Andere (HETEROS) Trooster, iemand die op Hem lijkt. Nee, Jezus gebruikt het woord ALLOS. En dat betekent “andere” als exact hetzelfde. In hetzelfde voorbeeld van zojuist: Indien er 10 kopjes staan en ik heb er één in mijn hand en vraag aan jou of je even ‘de’ andere (ALLOS) wil geven, zal je exact een zelfde kopje (in elk opzicht hetzelfde, zoals bijv. qua grote, kleur, merk, uitvoering) aan mij geven.

Indien we Jezus vertrouwen en in Hem geloven, kunnen we de Andere (ALLOS) Trooster (PARAKLETOS) ook vertrouwen en geloven. Wanneer de Heilige Geest de leerlingen leidde, zoals te zien in het boek Handelingen, wisten ze hoe dat ging. Het was hetzelfde als met Jezus.

Daarom kon Jezus ook zeggen: Ik zal altijd bij je zijn. Eerder zagen we al, dat Jezus in de hemel is en de Heilige Geest in Zijn naam op aarde in en met ons is. Maar Jezus liegt niet, wanneer Hij belooft dat Hij bij ons zal zijn, ook al is Hij nu in de hemel. Want de Heilige Geest als de “Andere Trooster” is in Zijn naam met ons.

Begrijp goed: de Heilige Geest is niet Jezus in een nieuwe hoedanigheid en vorm. De Heilige Geest is de derde Persoon van de Godheid. Hij is niet Jezus, net zo min als Jezus de Vader is. De Geest stierf niet aan het Kruis. Jezus deed dat. De Vader is niet in ons. Dat is de Heilige Geest. Maar wanneer Jezus zegt dat Hij ons leidt, doet Hij dat door de Andere Trooster, de Geest der waarheid, die ons zal leiden tot de volle waarheid en van Jezus zal ontvangen en het ons zal openbaren en vertellen.

Jezus was de PARAKLETOS, de Trooster die mensen opzocht en verder hielp, die met Zijn leerlingen zo’n drie jaar optrok en hen verder hielp. De Andere Trooster, de Heilige Geest, doet namens Jezus in en met ons en door ons hetzelfde: Hij laat ons niet als wezen achter en is bij ons. Maar wil ons verder helpen.

De vraag is (A) of wij zo’n Trooster (PARAKLETOS) willen... Zijn we klaar voor actie? Zijn we bereid de Tempel en de Bovenkamer uit te komen en de wereld in te gaan met het Evangelie van Jezus Christus en de proclamatie van Gods Koninkrijk?! En willen we onze aanbidding, lofzang en dankbaarheid aanvullen met bediening...?!

Of (B) willen we een trooster in de vaak Nederlandse gebezigde betekenis van het

woord: iemand die met je meehuult en jou zelig vindt, maar waar je praktisch qua hulp niets aan hebt?

Het is het één of het ander...!

Het is een eerlijke vraag om goed over na te denken, want het gaat immers om de Geest van de *waarheid* (!) en zo'n zelfonderzoek kort voor Pinksteren kan heel vruchtbaar en effectief zijn.

11. Pinksteren – De Andere Trooster roert monden...

In Handelingen twee, beschrijft Lukas (in dit tweede deel na zijn Evangelie als eerste deel) hoe de Heilige Geest op de Pinksterdag op de leerlingen van Jezus kwam en hen vervulde met de kracht van omhoog die Jezus had beloofd: "Ik zal je niet als wezen achterlaten. Ik zal altijd bij jullie zijn. En jullie doen wat Ik deed als het gaat om het Evangelie van het Koninkrijk verkondigen en het verlorene zoeken en redden in Mijn naam. En jullie zullen daar kracht, bekwaamheid, door de Geest van de waarheid, voor krijgen." (De verschillende gedeelten van deze teksten is eerder in deze besproken.)

Nu is dat moment van de uitstorting van de Geest aangebroken en is dit niet alleen voor hen maar voor alle omstanders zichtbaar en hoorbaar.

(1) Pinksteren roert monden, Hand.2:14-16

Na de uitstorting van de Geest worden er twee belangrijke vragen gesteld. Vragen waar ik voor bid, dat die ook vandaag in de kerk, aan de gemeente en gewoon ook aan mij als christen (leerling van Jezus) worden gesteld. Helaas, zijn deze vragen "Bijbelse geschiedenis" geworden, omdat de gemeente vaak kracht (de 'manifesterende tegenwoordigheid' van de Heilige Geest) mist en in de maatschappij de meeste mensen druk met zichzelf en hun "eigen wereld" bezig zijn. Hoe dan ook, de EERSTE VRAAG die door de omstanders wordt geuit is: *Wat is dit?* (Hand.2:12).

Hier zien we in de reactie van de voorheen zo "angstige" Petrus de kracht van de aanwezigheid van de Heilige Geest, de Andere Trooster: Petrus staat op en spreekt de menigte toe.

Wonderlijk hoe de Geest der waarheid door de preek van Petrus spreekt op basis van Gods Woord – dat wat wij het "Oude Testament" noemen: "Dit is wat gesproken is door de profeet Joël..." (Hand.2:16).

Begrijp goed, dat Petrus door de Heilige Geest geen toespraak houdt, of een verklaring aflegt. Petrus sprak hier niet als persvoorlichter van de kerk/gemeente. Hij preekte. Met andere woorden, Petrus proclameerde het Goede Nieuws, Gods Woord, de Boodschap van Gods Koninkrijk. Hier was niet een persoonlijk idee, of overtuiging. Het ging niet om Petrus' inzicht of zijn theologische opvatting. Want op de vraag "*wat is dit?*" namen de mensen geen genoegen met

een idee, een toespraak of een theologische spitsvondigheid. Ze wilden de waarheid: Hoe zit dit?

Alleen de waarheid van Gods Woord dat geproclameerd wordt, brengt harten in beweging en leidt tot inzicht in de waarheid. Alleen een prediking van het Evangelie, eist een respons van de toehoorders; en dat voor een ieder die toehoort persoonlijk... Er is bij een prediking geen ruimte voor vrijblijvendheid! zoals we later zullen zien.

Petrus' preek was een proclamatie. De Heilige Geest laat door Petrus op die Pinksterdag zien wat Gods strategie is, zoals ook aan Paulus geopenbaard, namelijk dat Gods Koninkrijk niet in woorden (ideeën, filosofieën, meningen, lezingen, verklaring, theologische begrippen, discussies, verhalen, etc.) bestaat, maar in kracht (1Kor.4:20, waar kracht juist ook *bekwaamheid* betekent, namelijk omdat het 'wat' uitwerkt!). Het was de dwaasheid van de prediking wat God had verkozen om het Evangelie bekend te maken (zie 1Kor.1:18 en 21). Het was en is de dwaasheid van de "proclamatie", de preek, de verkondiging van een waarheid – in het geval met het Evangelie van Jezus, *dé* Waarheid: het is geen vraag of iemand wil horen, nee, er wordt geproclameerd, voor een ieder (of men nou horen wil of niet). De Grieken zoeken wijsheid (spitsvondigheid, redevoeringen, toespraken, gedachten en filosofieën) en de Joden zoeken tekenen (uiterlijkheden, bewijsmateriaal, 'entertainment'), maar wij hebben de taak om Jezus te verkondigen, te prediken, te proclameren als Goed Nieuws!

Paulus schrijft dan ook aan Timotheüs: Preek het woord (2Tim.4:2). Ook hier:

preken, proclameren. En niet je idee, of een theologie, maar het Woord! Zoals Petrus op de Pinksterdag deed. Hij citeerde en proclameerde Jezus na aanleiding van de profeet Joël. Timotheüs moest van Paulus hetzelfde doen. Het gaat om het Woord, de Bijbel!

Paulus zegt dan ook: Ik schaam mij voor het Evangelie (de proclamatie van het Goede Nieuws) niet, want het is een kracht van God tot verlossing voor een ieder die gelooft (zie Rom.1:16-17).

Het is de kracht (bekwaamheid) van de Heilige Geest die het Woord levend maakt en maakt tot een zwaard dat harten raakt en levens verandert van wie er op reageert. Immers de rechtvaardige zal uit geloof leven (Rom.1:16-17) en dat geloof is op basis van het horen van wat God spreekt (dat wat het Woord van God, de Bijbel (LOGOS) door de prediking tot Gods spreken (RHEMA) maakt) (zie Rom.10:17).

12. Pinksteren – De Andere Trooster roert monden en raakt harten

De uitstorting van de Geest op Jezus' leerlingen bracht dus niet alleen wat teweeg bij henzelf maar ook de omstanders: het roert de monden. Maar het raakt ook harten...!

(2) Pinksteren raakt harten, Hand.2:37

Na deze proclamatie van Petrus vanuit de Profeet Joël, kon het niet uitblijven dat door de bekwaamheid (kracht) van de

Heilige Geest, de mensen die de preek hadden gehoord in hun hart waren geraakt.

Een theologische verklaring of een persbericht van Petrus namens de andere gelovigen en leerlingen van Jezus, zou misschien indrukwekkend zijn geweest en spitsvondig hebben geklonken waar misschien ook nog wel over nagedacht en nagepraat zou worden. Maar een proclamatie van het Evangelie, Gods Woord, over Jezus, door de kracht van de Heilige Geest was en is er altijd op uit *om mensen te veranderen*.

Zoals Jezus kwam om het verlorene te zoeken én te redden, doet de Andere Trooster precies hetzelfde: mensen moeten individueel in hun hart geraakt worden. Prediking vraagt (geheel anders dan een idee, mening, uitleg of verklaring) om een respons. Van vrijblijvendheid na het aanhoren van Gods Woord en de proclamatie daarvan kan geen sprake zijn...!!

Deze reactie van de toehoorders leidde tot de belangrijke TWEEDE VRAAG die met Pinksteren samenhangt, namelijk: *Wat moeten wij doen?* (Hand.2:37)

Daar waar het Evangelie gepredikt werd en Gods Woord werd onderwezen, groeide altijd de gemeente. “Dagelijks werden er mensen bijgevoegd,” lezen we regelmatig in Handelingen. Niet wegens het goede programma van de kerk of het rekening houden met de geestelijke zoekers naar de zin van het leven – de vroege gemeente paste zich niet aan de wensen en mentaliteit van de maatschappij aan, want zij waren niet *seekers sensitive*. Er was namelijk geen sprake van marktwerking in het aan de

man brengen van het Evangelie, of zoals een Amerikaanse TV-prediker in een interview zei, dat hij een verkoper is en dat Jezus zijn “product” is... (voor mij persoonlijk een godslasterlijke opmerking!).

Wat moeten wij doen?! is een eerlijke vraag (vanuit het hart dat schreeuwt om waarheid). De Andere Trooster door de leerlingen, apostelen, van Jezus heen – de PARAKLETOS, de Geest van de *waarheid!* weet je nog wel? – wil *verder* helpen (anders zou het niet de PARAKLETOS zijn!). En een eerlijke vraag, geeft recht op een eerlijk antwoord. De leerlingen van Jezus winden er dan ook geen doekjes om... Recht voor zijn raap komt de waarheid op het bord van de “hongerigen”:

Op de vraag *wat moeten wij doen?* komt in woorden, voorbeeld en aansporingen het volgende antwoord (zie Hand.2:38-47):

- Bekeer je (maak een ommekeer in denken, doen en laten)
- Laat je dopen (leg je oude leven af en doe Jezus Christus aan)
- Ontvang vergeving van zonden
- Ontvang de belofte/gave van de Heilige Geest (christen zijn kan je niet alleen in eigen kracht)
- Laat je behouden uit dit verkeerde geslacht (er kan geen sprake zijn van vrijblijvendheid, compromis met je oude, wereldse leven)
- Volhard in het onderwijs van Jezus (zie Matt.28:18-20 “...leer hen te onderhouden wat Ik u gezegd heb...”)
- Volhard in de eenheid, de gemeenschap (vriendschap, relatie) met de andere leerlingen van Jezus (christenen) (zie Hand.2:42, 44, 46) (Hebr.10:25)

“...verzuim het onderling
samenkomen, samen zijn, niet...”)

- Volhard in het herdenken van Jezus’ volbrachte werk aan het Kruis (lijden en sterven) en Zijn opstanding door het vieren van het Avondmaal (“...het breken van het brood...”, Hand.2:42)
- Volhard in de gebeden
- Heb zorg voor elkaar (als gemeenschap van gelovigen); m.a.w. heb elkaar lief niet alleen in woorden maar ook in daden (zie Hand.2:45, vgl. 1Joh.3:17-18)
- Loof God

Misschien zijn dit wel gewoon kenmerken van een Bijbelse gemeente, kerk of gemeenschap van leerlingen van Jezus. Want het antwoord op de vraag *wat moeten wij doen?* zijn niet zaken die je eenmalig doet op de dag van je bekering. Wat we hier in het antwoord van Petrus lezen en de gevolgen die we hier zien, werd een levensstijl! Ook de mijne, de jouwe, de onze...? (Misschien een goede checklist voor onszelf als christen en als gemeente/kerk?!)

13. Pinksteren – De Andere Trooster helpt ons om vooruit te gaan en er voor de anderen te zijn

In de gemeente van Handelingen zien we de respons op basis van de prediking van het Evangelie van Jezus Christus en Gods Koninkrijk en het onderwijs van Gods Woord, het samenleven als gemeenschap (het geregeld samenkomen, het samen

delen, het samen leven). Dagelijks kwamen mensen tot geloof: “God voegde toe” lezen we regelmatig door heel het tweede boek van Lukas, de Handelingen van de Apostelen, heen.

Jezus had ook voor Zijn Hemelvaart gezegd dat Zijn leerlingen kracht zouden ontvangen om Zijn getuigen te zijn in Jeruzalem, Judea, Samaria en dat tot de uitersten der aarde (Hand.1:8). Het woord “kracht” is hier DUNAMIS. Het is geen autoriteit, geen krachtige, gepassioneerde energie, noch een forse kracht (daar heeft het Grieks andere woorden voor). Jezus gebruikt DUNAMIS en is inderdaad te vertalen met kracht, maar verwijst naar *bekwaamheid*.

De Heilige Geest, als de Andere Trooster, geeft bekwaamheid. En na aanleiding van de Pinksterdag en alle andere hoofdstukken in Handelingen en ook de brieven van Paulus aan de verschillende gemeenten en gemeente-leiders, zien we dat die bekwaamheid van de Heilige Geest in en door de leerlingen van Jezus te zien is in een aantal zaken:

- Bekwaamheid om effectief te zijn en vrucht te dragen in woord en daad (zie bijv. Petrus voor en na de vervulling met de Geest; “de” Petrus in de Evangelieën versus “de” Petrus in Handelingen)
- Bekwaamheid om los te laten (je comfortzone te verlaten) en te gaan; in beweging te komen
- Bekwaamheid om nieuwe relaties aan te gaan (de gemeenschap van de heiligen, en daar toegewijd deel van uit te maken)
- Bekwaamheid om te delen – zowel te geven als te ontvangen (de vroege gemeente was verre van individualistisch: zij hadden alles

gemeenschappelijk; wederzijdse afhankelijkheid)

- Bekwaamheid om zorg te hebben voor het verlorene, met de bedoeling hen te redden (vgl. Luk.19:10 en Joh.20:21)
- Bekwaamheid om God te prijzen en te aanbidden en bidders te zijn en zo voorbede te doen (de metafoor van de gemeente als priesters die dienst doen voor God en de wereld¹)
- Bekwaamheid om te groeien in woord en daad (leerlingen [discipelen] te zijn en te maken/ te hebben) (vgl. Matt.28:19; Hand.2:42)
- Bekwaamheid om los te laten en anderen te helpen te doen wat God vraagt (vgl. Hand.13:2-3, de uitzending van Barnabas en Paulus uit Antiochië; zendingsgericht te zijn en zendingsondersteuning te geven)

De Andere Trooster (PARAKLETOS, die naast je komt om je verder te helpen) is na aanleiding van Pinksteren en het getuigenis van het boek Handelingen ook de Helper en de Geest van de waarheid die jou en mij en ons als gemeente (als christenen tezamen als kerk) tot de volle

¹ Er zijn in het Nieuwe Testament vijf metaforen voor de gemeente: 1) de gemeente als Lichaam; 2) de gemeente als Gebouw (Tempel) in aanbouw; 3) de gemeente als Bruid die zich gereed maakt voor haar komende Bruidegom; 4) de gemeente als kudde die gezamenlijk één Herder volgen; 5) de gemeente als priesters die dienst doen. Deze metaforen geven aan hoe de gemeente dient te functioneren vanuit relatie met Jezus en elkaar wil zij Bijbels zijn en effectief kunnen zijn in de wereld. Voor ons als *gemeente Zout & Licht Hilversum* zijn deze metaforen de basis van waaruit we de Bijbelse opdracht om te functioneren vorm geven (functie en vorm: waarom doen we de dingen die we doen en waarom doen we ze op de manier?).

waarheid wil leiden (zie Joh.16:13-15) als het gaat om ons uit onze comfortzone te halen. Dat we mensen zijn die – net als Jezus, onze Redder, Meester en Voorbeeld – *gaan...* “Ga dan heen”, zegt Jezus tegen ons in Mattheüs 28:18-20. We moeten die waarheid steeds weer leren en onderkennen: we zijn er om er voor de ander en de anderen te zijn. Daarvoor moeten we gaan en niet slechts wachten tot zij tot ons komen!

Pinksteren is onlosmakelijk verbonden met de Grote Opdracht om het Evangelie te proclameren aan alle volkeren. “Jullie zullen Mijn getuigen zijn wanneer de Heilige Geest over je komt”, zijn de woorden van Jezus in Handelingen 1.

Getuigen van Jezus zijn, is alleen mogelijk wanneer we *zijn* als Jezus (Zijn mentaliteit hebben): Mensen zijn, die onze comfortzone willen verlaten (vgl. Filipp.2:5-8) en willen *gaan* waar de Andere Trooster (PARAKLETOS) ons zendt en leidt, zoals de Heilige Geest Jezus leidde (zie Luk.3:21-22; 4:1, 14-15, 42-44). Succes en populariteit waren voor Jezus nooit redenen om ergens te blijven. Hij hield Zijn missie voor ogen. Net zoals wij dat dienen te doen.

Pinksteren is het begin van het voltooien van de Grote Opdracht. Het is de bekwaamheid van de Heilige Geest in en door ons om daadwerkelijk het *zout der aarde* en het *licht der wereld* te zijn (Matt.5: 13-16) en zo onze verantwoordelijkheid als vissers van mensen (Matt.4:19; 28:19) met succes uit te voeren tot eer en glorie van God onze Vader (Joh.15:5-8).

Door Jezus' Hemelvaart en het leven ná Pinksteren mogen we beleven dat het waar is wat Paulus schrijft aan de Romeinen, namelijk dat het allemaal uit

Hem is (Jezus!) en door Hem is (de Heilige Geest, de Andere Trooster, de Geest der waarheid!) en tot Hem is (God de Vader!):

O, diepte van rijkdom, zowel van wijsheid als van kennis van God, hoe ondoorgrondelijk zijn Zijn oordelen en onnaspeurlijk Zijn wegen! Want wie heeft de gedachten van de Heere gekend? Of wie is Zijn raadsman geweest? Of wie

heeft Hem eerst iets gegeven en het zal Hem vergolden worden? Want uit Hem en door Hem en tot Hem zijn alle dingen. Hem zij de heerlijkheid, tot in eeuwigheid. Amen. (Rom.11:33-36)